

KONEV

Vydávají žáci a žákyně Základní školy Praha-Kbely | ročník III | číslo 3 | červen 2023 | Cena 20,-

Pasování prvňáčků na čtenáře

Na naší škole dodržujeme mnoho tradic.

Vánoční jarmark, Zahradní slavnost, nebo přání lásky na sv. Valentýna. Jedna z nejmladších tradic, každoroční pasování na čtenáře, se uskutečnila ve dnech 24. a 25. května 2023.

Nejprve byly pasovány třídy 1. C a 1. D a druhý den 1. A a 1. B První část programu zábavné show pro děti připravila Barbora Marysková s podporou Městské části Prahy 19. Druhé části se chopili naši devátáci, za to jim moc děkujeme. Průběh pasování probíhal následovně, děti byly postupně vyvolány ke králi, nejdřív si však oblékly plášť a vylosovaly básničku, kterou přečetly. Následně byly od krále pasovány a dostaly drobné dary.

Zdeněk Brůna, 8. D

A je to tady...

Devět let na této škole pro nás, devátáky, uplynulo a teď je čas se s vámi rozloučit.

Poslední dny v lavicích této školy hodně vzpomínáme. Na první přátelství, oblíbené prvo-
stupňové výlety nebo na první jedničky. A aby toto vzpomínání nezůstalo uvězněné jen v naší hlavě, zeptali jsme se na to pár devátáků:

- Upřímně, vzpomínek je hodně, ale nejvíce asi budu navždy vzpomínat na školy v přírodě a výlety, ať už ty na prvním stupni nebo na druhém. Každý měl něco do sebe.
- Moje nejoblíbenější vzpomínka je na náš poslední výjezd do Chorvatska. Báječně tam vařili a byli super lidi.
- Když byl Zalubil nemocný.
- Skvělý bylo, když jsme v osmé třídě strkali Vaněčkovi za kapuci listy.
- Celá škola v přírodě na Skládce „Skalce“, byla hodně zajímavá.
- Nejraději vzpomínám na různé vtípky a „pranky“ (žerty) na učitele, obzvláště na ten jeden velmi povedený, kdy jsme Koryho před koncem školního roku přepadli s balónky plnými vody.
- Moje oblíbená vzpomínka jsou školy v přírodě.
- Ježdění na vozíku pro invalidní důchodce na ŠVP v Zoo Dvůr Králové, když jsem si něco udělala s nohou (viz ilustrační fotografie na straně 15).

Sportovní úspěchy

David Holzer z 8. A druhý ve své kategorii

Ve druhém čísle jsme psali o úspěchu a o postupu Jakuba Matějky (8. B), Davida Holzera (8. A) a Ondřeje Bureše (6. D) do dalších kol Odznaku všestrannosti Sazka Olympijského víceboje. Ve čtvrtek 11. května 2023 se na stadionu Atletického sportovního klubu Slavia Praha v Edenu uskutečnilo krajské kolo, kam nakonec Ondřej kvůli nemoci nedorazil.

Ročník 2008

Poř.	Jméno	Roč.	Škola	Kv.	60m	b.	Délka	b.	Štřby	b.	Leh-s	b.	Měček	b.	Držbí	1000m	b.	BODY
1	Dalibor Slezák	2008	FZŠ Praha 9 - H.Počernice, Chodovická	qj	8,61	858	4,68	679	75	787	110	1 010	56,50	696	350		1 093	5 123
2	David Holzer	2008	ZŠ Praha 9 - Kbely, Albrechtická		8,16	948	5,33	797	82	865	71	620	53,70	659		3:14	994	4 883
3	Filip STRANGMÜLLER	2008	ZŠ Praha 4, K Mláčovu		8,51	878	4,16	584	71	743	100	910	40,70	486		3:09	1 014	4 615
4	Oskar Strangmüller	2008	ZŠ Praha 4, K Mláčovu		8,39	902	4,19	590	85	898	93	840	30,50	350		3:08	1 018	4 598
5	Filip Hradil	2008	ZŠ Praha 10 - H. Měcholupy, Veronské n.		8,54	872	4,76	693	52	532	80	710	53,00	650		3:20	970	4 427
6	Maxim Grebeňuk	2008	ZŠ Praha 10, Olešská 2222/18, p.o.		8,79	822	4,80	700	69	721	60	510	50,00	610	340		1 051	4 414
7	Adam Dubovský	2008	ZŠ Praha 10 - H. Měcholupy, Křmická		8,42	896	4,79	699	52	532	57	480	62,00	770		3:27	942	4 319
8	Martin Špánek	2008	FZŠ Praha 9 - H.Počernice, Chodovická		8,23	934	4,76	693	53	543	72	630	36,00	423	330		1 010	4 233
9	Tomáš Černý	2008	ZŠ Praha 9 - Černý Most, Gen. Janouška		8,81	818	4,60	664	63	654	70	610	48,50	590	290		843	4 179
10	Quan Phung Minh	2008	ZŠ Praha 4, Ke Kafeřníkám		8,30	920	5,24	780	49	498	55	460	41,70	499	290		843	4 000
11	Dalimír Beránek	2008	ZŠ Praha 9, Bratří Venclíků		9,14	752	5,42	813	41	410	63	540	33,00	383	340		1 051	3 949

Jakub Matějka, Miroslav Jíra a David Holzer na stadionu atletické Slavie v Praze Edenu

Tentokrát musíme konstatovat, že konkurence sportovců byla vyšší a mnohem kvalitnější než byla na Základní škole Bratří Venclíků. Oběma patří velké poděkování za vzornou reprezentaci školy a zejména pak obrovská gratulace Davidu Holzerovi, který se umístil na vynikajícím druhém místě v kategorii 2008. Do Celorepublikového finále se však kvalifikuje pouze vítěz, ale i tak je to obrovský úspěch nejen pro naši školu, ale i pro Davida samotného.

ZŠ Praha-Kbely je vítěz McDonald's cupu

Když tým složený ze spolužáků Základní školy Praha-Kbely třetích tříd, kteří hrají za Spartak Kbely (1 hráč za FA Praha a 1 hráč působí v Mladé Boleslavi) škola přihlásila do soutěže McDonald's cup, věděli jsme, že to bude velice složité a pokud bychom postoupili z jakéhokoliv kola do vyššího, bude to úspěch. Turnaje se v letošním 24. ročníku zúčastnilo na 2300 fotbalových týmů z různých základních škol. Nicméně na finále v Uherském Hradišti odjelo 16 týmů a tým naší školy byl mezi nimi!

Mikuláš Čech, Daniel Křivák, Tomáš Arabasz, Magda Kovářová (3. E), Dominik Paur (2. A), Jan Rožnovský, Tobiáš Němec (3. B), Sebastian Brunner (3. A) a Tomáš Křenek (3. C) nenašli pro letošní rok vážnějšího konkurenta, který by je přehrál a ačkoliv měl tým několikrát namále, na dvoudenní finále do Uherského Hradiště, které se konalo 29. – 30. května 2023, jeli s tím, že jakýkoliv další úspěch bude jen třešnička na dortu, protože dostat se do finále nejlepších 16 týmů v České republice, je úspěch

Jan Fešar, 8. A

Je to pro Davida určitě velký úspěch, ale jako kamarád a spolužák mu to nezávidím. Naopak mu to přeji a spolu s ostatními jsem mu moc fandil.

Je skutečně dobřej, vždyť nechybělo moc a málem to vyhrál!

živě O2 TV!

Skutečnost, že celá republika viděla triumf Kbel, je velký úspěch trenérské práce s mládeží místního oddílu.

Konečné pořadí kategorie „A“ (1. – 3. ročník)

- 1 **ZŠ Praha – Kbely**
- 2 ZŠ Mozartova, Jablonec nad Nisou
- 3 ZŠ Sluneční, Šumperk
4. 25. ZŠ, Plzeň
5. ZŠ Kylešovice, Opava
6. ZŠ U Nemocnice, Rumburk
7. ZŠ Sportovní, Uherské Hradiště
8. ZŠ Seifertova, Jihlava
9. ZŠ Na Výsluní, Brandýs nad Labem
10. ZŠ Mládeže, Znojmo
11. ZŠ Karla Klíče, Hostinné
12. ZŠ Jih, Mariánské Lázně
13. ZŠ Studánka, Pardubice
14. ZŠ a MŠ, Čimelice
15. ZŠ Velké Karlovice
16. ZŠ Březové Hory, Příbram

jako hrom.

Do finále jsme se dostali až po penaltovém rozstřelu, který byl infarktový, a utkali jsme se v něm proti vrstevníkům ze Základní školy Mozartova z Jablonce nad Nisou. První půle, která probíhala v intenzivním tempu, skončila po jedné trefě na každé straně nerozhodným výsledkem 1:1.

Po poločase opět vedli hráči z Jablonce, ale o čtyři minuty později vyrovnal Daniel Křivák. To bylo pět minut do konce finálového zápasu a trenér Michal Nebeský spolu s Filipem Houštickým už v hlavě mysleli na penaltové kopy. Dan Křivák to ale viděl jinak a minutu před koncem parádní ranou zpoza vápna nedal brankářovi šanci. Jak psala média: „...své galapředstavení dokončil pár sekund před závěrečným hvizdem. Téměř z půlky hřiště totiž Daniel Křivák napnul síť svých soupeřů pořetí, když pod břevno poslal nechtitelnou bombu, a završil svůj hattrick!!! Stal se tak hvězdou utkání a po závěrečném hvizdu sudího se mohl naplno oddat oslavám.“ Vyhrali jsme nad Mozarty 4:2 a pohár je náš.

Úspěch je to obrovský, protože tento turnaj má již dvacet tři let dlouhou tradici a za tu dobu si získal velkou prestiž. Proto se do něj hlásí prakticky poloprofesionální fotbalové akademie, nebo specializované třídy z různých sportovních škol. Dokonce samotné fotbalové finále přenášela

Škola dostala celkem dva poháry. Jeden zde zůstane, druhý, putovní, musíme pak vrátit

Daniel Křivák, 3. E

Nebyl to můj první hattrick, vzpomínám si, že už jsem jich několik dal před tím. Poslední branku skoro od půlky mi brankář nemohl chytit. Takhle jsem to kopnout skutečně chtěl, jen jsem doufal, že se to povede.

Povídka na pokračování

KOPIRKA – II. část

Emma Chrubasíková, 9. B

Rychle jsem se zvedla a šla tam, kde jsem si myslela, že je zeď. Když jsem konečně něco nahmatala, přejel mi mráz po zádech. Pokud jsem měla za to, že podlaha je nechutná, velice jsem se mýlila. Zeď byla slizká porostlá mechem a plísněmi. Byla jsem skoro až ráda, že to nemusím vidět. Po chvíli hledání jsem našla vypínač a zkusila jsem rozsvítit světlo. Po pár vteřinách světlo začalo blikat, ale za chvíli se uklidnilo a svítilo normálně. Na několika místech světlo nefungovalo, ale to nám nevadilo, protože na tom místě, kde jsme teď právě byly, světlo svítilo.

Obě dvě jsme se na sebe podívaly. Anna těžce dýchala a celá se třásla. Přišla jsem k ní a pomohla jí vstát. Teď jsme měly jen jeden cíl, otevřít ty dveře a utéct co nejdál odtud. Přibelhala jsem se ke schodům. Zkusila jsem vylézt nahoru, ale hned na prvním schodu jsem hodila záda.

„Zkus se chytit zábradlí,“ řekla Anna. ZÁBRADLÍ. Celou dobu tu bylo zábradlí a já sem si toho nevšímala! Zkusila jsem se ho dotknout. Bylo slizké, ale ani zdaleka ne tolik jako podlaha nebo zeď. Pracně jsem se vyšplhala s Annou nahoru. Otevřít dveře zvenku bylo velmi namáhavé, ale otevřít dveře zevnitř bylo nemožné. Jednak proto, že jsme potom lezení po schodech trochu unavené, jednak proto, že na slizké podlaze nám to podkluzovalo. Po tom, co jsme se několikrát sjely po schodech dolů, jsme to vzdaly.

Stály jsme pod schody ve světle, které sotva svítilo, byly jsme samy a mě napadla už jenom poslední možnost, jak se odtud dostat. Zavolám pomoc. Otevřela jsem pusku, nadechla jsem se, avšak ve chvíli, kdy se z mého hrdla vydral zvuk, Anna mě rychle umlčela. Obrátila jsem se na Annu a uviděla, že se dívá do tmy a celá se třese. Když jsem se podívala na to místo, kam se Anna dívala, málem se mi zastavilo srdce. Ze tmy na nás zíral pár očí, avšak ve chvíli zmizely. Nemohla jsem tomu uvěřit, že celou dobu, co jsme

se snažily otevřít dveře, na nás někdo nebo něco zíralo.

Po chvíli děsivého ticha mě něco napadlo: „Anno máš mobil? Já si ten svůj zapoměla ve třídě.“ Anna se na mě podívala, ale po nějaké chvíli jí došlo, na co ho potřebuju. Vytáhla mobil, zapnula ho, ale vzápětí se telefon vypnul. „Co se stalo?“ zeptala jsem se.

„Vybitá baterie,“ řekla Anna se slzami na krk-jíčku.

„Aha. No tak zkusíme najít jinou cestu ven. Přece musí být i jiná cesta než ta, kterou jsme sem přišly,“ řekla jsem a snažila jsem se, aby to znělo tak, že si myslím, že to bude v pořádku. Anna smutně přikývla a vydaly jsme se na cestu.

Snažily jsme se jít tam, kde bylo světlo, ale někdy jsme hold musely zbloudit do tmy. Po chvíli jsme dorazily do dobře osvětlené místnosti.

„Myslím, že bychom si tady měly odpočinout,“ navrhla jsem.

„Nemyslím si, že je to dobrý nápad.“

„Proč ne?“

„Nějak to pode mnou křupe, myslím, že by se to mohlo propadnout.“

„Ale no tak, Anno, tohle je beton, tady se nemůžeme propadnooooouuuuu,“ zařvala jsem. BUM.

III. část

Spadla jsem z výšky několika metrů. To poslední, na co si pamatuju, byl Annin hlas a paprsek světla. Pak jsem ztratila vědomí. Když jsem se probudila, uviděla jsem Annu.

„Anno?“ zašeptala jsem. Pomalu jsem začala vidět lépe a ostřeji. Už jsem neviděla Annu, ale kostlivce. Byla jsem moc vyčerpaná na to, abych byla vyděšená. Podívala jsem se na svou ruku. Byla celá od slizu. Když jsem sliz setřela, zjistila jsem, že mám ruku celou popálenou a že mě vlastně strašně bolí. Moje tělo, které jsem měla od slizu, bylo teď napuchlé a červené, zatímco obličej, který byl čistý, byl

a pod záštitou starosty Kbel Pavla Žďárského.

Na trase dlouhé 2,4 km závodníci ve dvou věkových kategoriích plnili úkoly, které měli za cíl prověřit nejen jejich fyzickou zdatnost, obratnost, přesnou mušku, ale také zna-

POKOS jsme obhájili

Finálové kolo branného závodu POKOS (Příprava občanů k obraně státu) „O pohár ředitele Krajského vojenského velitelství hl. m. Praha“ se konalo ve středu 14. června 2023 v Centrálním parku Kbely a Kbelském lesoparku. Byl pořádán pro nejlepší týmy oblastních kol ve spolupráci s naší Základní školou Praha-Kbely

v pořádku.

Dala jsem si dohromady, že zato asi může ten sliz. Dokonce i ta kostra byla celá od slizu. Nechápu, jak jsem v tom kostlivci mohla vidět Annu. Rozhlédla jsem se kolem, všude byla tma, jenom tam, kde byla ve stropě díra prosvítal proud světla. Byla jsem beznadějná. To taky umřu? Jak jsem se sem vlastně dostala, vždyť jsem neslyšela, že by se to pode mnou propadalo. Tu díru nejspíš udělal ten člověk, co tady se mnou sedí. Povzdechla jsem si, bylo mi jasné, že tady umřu.

Když se můj zrak přizpůsobil tmě, viděla jsem okraje celé místnosti. Jak jsem se tak dívala, uviděla jsem další dva kostlivce. Jen tak ze zvědavosti jsem přistoupila blíž a zjistila, že vedle nich je ve zdi díra. Nejspíš ji udělali těsně před tím, než zemřeli. Prolezla jsem dírou a ocitla se v dlouhé špatně osvětlené chodbě. Kudy teď? Jak se tak rozmýšlím, uslyším hlasité vykřiknutí. To bude určitě Anna.

Vydala jsem se směrem, odkud jsem si myslela, že to vycházel. Po pár metrech jsem uviděla Annu, jak stojí vedle nějaké osoby. Zarážila jsem se. Kdo to je?! Opatrně jsem se přiblížila.

Osoba se na mě otočila a klidným hlasem řekla: „Ahoj.“

V tu chvíli se na mě otočila i Anna. Přiběhla ke mně a objala mě.

„Jsem tak ráda, že jsi v pořádku,“ řekla.

„Jo já taky“ odvětila jsem.

„Jen tak mimochodem, kdo je tenhle pán?“ dodala jsem.

„Toto je Hubert, bývalý

losti v poskytnutí první pomoci a orientace v terénu.

V kategorii starších žáků jsme obhájili putovní pohár za první místo z roku 2022 a tým „Mrožinoži“ Jiří Hloušek, Rozálie Kubešová a Julie Švecová (7. D) vyhrá-

školník, pomůže nám najít cestu ven,“ řekla Ema.

„Opravdu?“ zeptala jsem se.

Hubert přikývl. „Pojďte se mnou, jestli se chcete odtud dostat,“ řekl, obrátil se a odcházel.

„Tak pojd,“ řekla Anna, chytila mě za ruku a táhla mě za ním. Musím říci, že Hubert to tady znal skutečně dobře. Přesně věděl kudy jde a nikdy se nezastavoval. Dovedl nás do prostorné místnosti, kde se náhle zastavil a ukázal na úzkou rouru ve zdi.

„Tady to je. Tohle je jediná cesta odtud.

Bohužel jsem moc velký na to, abych se tou rourou prorval,“ řekl smutně. „Jedna z vás tím proleze a potom doběhne pro pomoc. Já zatím s tou druhou půjdu ke dveřím, tam se setkáme.“

O tom, kdo z nás dvou proleze rourou, nebylo pochyb. Anna byla vždycky ta hubenější. I tak se tam sotva

vešla. Když byla venku, zavolala na nás, že je v pořádku a že se potkáme u dveří. A tak jsem se s Hubertem vydala zpátky.

Zjistila jsem, že Hubert tu byl školníkem a že poslední kontrola protiatomového bunkru, na kterou vzal i své kolegy, se nějak nevydařila a on tu jako jediný přežil. Jeho jediné jídlo jsou konzervy ze zásob pro stav nouze. Už ani neví, jak dlouho tady je a byl to on, kdo se na nás díval, když jsme se snažily odtud dostat. Když jsem

Huberta poslouchala, cesta mi ubíhala rychleji. Po nějaké chvíli jsme dorazili ke dveřím. Byly otevřené. Uprostřed nich stála Anna. Smála se a zároveň plakala radostí. Vedle ní stálo několik učitelů, kteří jen nevěřícně hleděli na mě a školníka.

„H-Huberte,“ řekl náš učitel se slzami v očích.

li se 111 body. Druhý tým „Kompost“ ze ZŠ Pod Žvahovem měl o pouhé 3 body méně.

„Bodování bylo na každém stanovišti jiné,“ říká Jiří Hloušek. „Někde bylo bodů víc, jinde méně a dávali se body i za čas. My získali nejvíce na workoutu, kde jsme dostali 28 z celkem 30 možných. Ale i jinde se nám dařilo,“ dodává.

GRATULUJEME!

Tereza KUČEROVÁ

Chceme vám představit třídní učitelku 7.B Terezu Kučerovou. Narodila se v Brandýse nad Labem 11. února 1986. Je vdaná, má dvě děti a společně žijí ve Kbelích.

Při studiu gymnázia brigádničila v pekárně, kde pekli čerstvé a voňavé chleby. Nejvíce jí dělala problém matematika a chemie, ale to jí nezastavilo od úspěšné maturity. Její první opravdovou prací bylo lektorství v galerii. V tomto období rovněž dostudovala vysokou školu, díky které získala titul Mgr. Sedm let nato začala učit na Základní škole Kbely, kde působí až doteď. Naší třídní učitelkou je druhým rokem a je ráda, že získala tu nejlepší třídu na škole, současnou 7. B.

Pevně věříme, že se s námi probije až

do devítky. Ve škole učí především dějepis, na který má i nás. Díky ní se dozvídáme mnoho zajímavých událostí, které se staly v historii.

K nejoblíbenějším koníčkům paní učitelky Kučerové patří cestování s rodinou, cyklistika, vodáctví, příroda a památky. Nejraději vzpomíná na Řím a Paříž, do kterých se určitě plánuje ještě jednou vrátit. Nikdy nepohrdne ranní kávou nebo čerstvým sushi. Svému mladšímu já by ráda vzkázala, aby vše nebralo tak vážně.

Břet'a, Naty, Anička W., Markét, Zoe a Michal ze 7.B

Martin KORENČÍK

Martin Korenčík se narodil 18. května 1984 ve Kbelích. Ve svém rodišti zároveň chodil do školy, kde nakonec i učí český jazyk a je třídním učitelem 9. B.

Se svou ženou má dva kluky, jeden chodí do školky a druhý do druhé třídy.

Volný čas tráví sportem, ve kterém je velice soutěživý. Je jedno, který sport právě dělá. Ať už se jedná o běh, fotbal nebo stolní tenis,

který často hraje se žáky na chodbě nebo v tělocvičně, vždy hraje naplno a nechce prohrát. Podle sportovních úspěchů se řídí i jeho nálada. Občas má tendence srovnávat žáky mezi sebou i z jiných tříd.

Za jeho velký koníček, vášeň, lze považovat fotografické album spících lidí, které s oblibou fotí kdykoliv se naskytne příležitost, třeba na škole v přírodě, případně v hodině, když mu někdo usne v lavici. Rád si zajde na pivo.

Před přijímačkami na střední školu moc své třídě nevěřil, že by dokázala v testech uspět, ale oni zkoušky zvládli a na školu se dostali.

9. B

Soňa Steklá

Třídní učitelka 5. A Soňa Steklá získala na závěrečném ceremoniálu Kbelské Olympiády dětí a mládeže cenu Fair-play za třídní učitele. Motivovala nejen děti svého družstva, ale povzbuzovala také soupeře, chválila a čestně

přiznávala chyby na obou stranách.

„Cenu vnímám pozitivně, i děti mne pochválily. Bylo pro mne velkou ctí, že jsem symbolickou cenu Fair-play převzala z rukou Evy Haniakové, které si velice vážím, neboť je to ženská osobnost a uznávaná sportovkyně.“

Přemýšleli jste někdy, jaký je váš souzený (karmický) školní předmět? My ano. Protože bychom všichni nejraději řekli výtvarku, při které se vůbec neučí, museli jsme to vzít z druhého konce a vytvořili jsme kvíz, který tuto otázku zodpoví za vás. Za každou odpověď máte body, po jejichž sečtení vám vyjde karmický výsledek. Předmět, nemusí být váš oblíbený, ani vás nemusí bavit, ale k vaší osobnosti se hodí.

1. Zdá se ti podivný sen o zvláštním proroctví, které máš naplnit. Působí až moc reálně. Co po probuzení uděláš?

- A) Okamžitě se myšlenice na to, že bys tomu mohl uvěřit, vysměješ. Byl to přece jen debilní sen.
- B) Budeš nad tím chtít nechtít stále přemýšlet a snažit se tomu přijít na kloub.
- C) Řekneš o tom přátelům a zeptáš se na jejich názor.

2. Kterou z těchto činností nejraději strávíš páteční večer?

- A) Přespávačka / čas s přáteli.
- B) Čtení / spánek.
- C) Rande / film.

3. Dostal jsi poznámku, ale ty víš, že to nebylo fér. Jak zareaguješ?

- A) Okamžitě budu sakra hlasitě protestovat, kdo si myslí, že jsou?!
- B) Budu tiše zuřit a potom si postěžuji každému, kdo bude ochotný poslouchat.
- C) Je to jen poznámka. Karma jim tu nespravedlnost vrátí!

4. Který z těchto elementů by sis vybral, jako svou kouzelnou moc?

- A) Země.
- B) Voda.
- C) Oheň.

5. Hodina chemie už je dlouhá a tebe přepadá nuda a únava. Necháš se stáhnout a nedávat pozor?

- A) Rozhodně! Jakmile mě hodina přestane bavit, jdu spát!
- B) Někdy. Většinou si začnu dělat něco svého a poslouchám napůl ucha.
- C) Ne! Je to jen dalších 45 minut mého života a já to vydržím!

6. Kam z těchto možností bys nejraději vyrazil na dovolenou?

- A) Procházky po městě a památkách.
- B) Turistika na horách.
- C) Ležení u moře.

7. Jakým z těchto tří přídavných jmen by ses charakterizoval jako kamarád?

- A) Uprímny.
- B) Hodný.
- C) Vtipný.

8. Jak bys nejraději strávil první rande?

- A) U filmu.
- B) Romantickou procházkou.
- C) V restauraci.

9. Která sociální síť je ti nejbližší?

- A) Facebook / Instagram.
- B) Tiktok.
- C) Twitter/ Wattpad.

10. Úplně náhodně si vyber jedno z uvedených slov.

- A) Koruna.
- B) Kouzlo.
- C) Krása.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
A)	1	3	1	1	2	3	1	2	3	1
B)	2	1	2	2	3	1	3	3	2	3
C)	3	2	3	3	1	2	2	1	1	2

10 - 17 bodů MATIKA

Jsi vážně chytrý člověk, který se nebojí stát si za svým. Posloucháš rozum a na vše jdeš hlavně logicky. S lidmi vycházíš v pohodě, ale někdy jsi až moc uzavřený a zahloubaný do sebe. Spíše, než aby ses účastnil akce, jsi většinou tichý pozorovatel a díky tomu také nemáš moc nepřátel. Taky všichni víme, jak moc rád rozdáváš rady. Zkus se někdy více rozhlédnout kolem sebe, vyslechnout si ostatní a otevřít se jim, lidé to určitě ocení.

18 - 23 bodů ÁJINA

Jsi sdílný a lidumil a lidé s tebou rádi tráví čas. Často jsi spontánní, ale v určitých pohledech také dost předvídatelný. Máš dobrodružnou povahu a jsi pro každou blbinu. Dokážeš ostatním naslouchat a snažíš se každému pomoci. Rád objevuješ nové věci. Zkus se nehnat tolik dopředu a na chvíli si užij jen to, co je.

24 - 30 bodů DĚJÁK

Jsi chytrý a zbožňuješ různé příběhy a legendy. Pravděpodobně rád čteš a pokud ne, určitě tomu brzy přijdeš na chuť. Lidé s tebou rádi tráví čas, protože jsi jednoduše šilený a tvé nápady stojí za to. Rád mluvíš a někdy si tví přátelé možná přejí, abys měl tlačítko ztlumení, ale všichni to na tobě máme rádi. Jedeš svůj osobitý styl a neohlížíš se na ostatní. Jsi obdivuhodný, ale zkus někdy zklidnit hormon a nechat zazářit i ostatní.

Beata Švecová, 9. D

Minianketa

Každý z nás má oblíbeného učitele nebo učitelku. A také někoho, koho se bojíme, z koho máme respekt, nebo bychom nejraději učitele vyměnili. Zeptali jsme se proto, jak nás vidí oni, která je jejich oblíbená třída. Ale anketa je hodně ovlivněná tím, kdo je které třídy třídní učitel.

Steklá: 5. A

Zalubil: 5. A, 5. B

Stratil: 7. A, 9. C

Kučerová T.: 7. B, 2. D

Houštecký: 5. A, 6. D

Hejdrychová: 9. A, 7. B

Ajchlerová 4. A, 8. B

Hrazdíra: 6. C, 9. D

Onuh 8. B, 1. D

Korenčík 9. B, 8. D

Nový 7. D, 6. D

Nebeský 3. E, 6. B

Šeda 5. B, 7. C

Gerhard 8. A, 7. B

Richter 9. D, 8. D

Peterka: 1. B,

Chtěla být spisovatelkou

Eva Kulichová pochází z okolí Prahy. Na základní školu chodila do Staré Boleslavi a poté šla na gymnázium do Brandýsa, kam někteří naši devátáci také míří. Na gymnáziu byla pravidelnou přispěvatelkou do školního časopisu, proto je velkou fanyankou i naší Konve.

„Časopis se menoval Půllitr. Myslím, že se tak jmenoval, je to už dlouho a nepamatuji si přesně. Pamatuji si ale hodně dobře, že byl velice nekorektní. V devadesátých letech to bylo ale běžné, dovolili jsme si psát o různých tématech tónem, který by v deštní době byl sebevražedný. Něco jako byla Česká soda, to byl takový pořad v České televizi a měl dost drsný humor.

Psali jsme časopis na psacím stroji, počítače ještě nebyly a byl to černobílý formát A5. Všichni se těšili na špičkový komiks na poslední stránce a kluk, co ho kreslil, tepal do všech bez výjimky.

A je fajn, že i na naší škole něco takového je, jen už v dnešní době nemůže být tak ostrý. Tím, jak žáci do časopisu přispívají články, učí se i vyjadřovat.“

Vystudovala speciální pedagogiku na Masarykově univerzitě v Brně, obor logopedie-surdopedie, a poté si ještě dodělala pedagogiku prvního stupně v Českých Budějovicích.

Jako malá ale neplánovla být ani speciální pedagožka, ani ředitelka. Svěřila se nám, že jako dítě snila o tom být spisovatelka, nebo herečka. Hrávala dříve divadlo v dramatickém kroužku a její nejslavnější role byla Pipi Dlouhá Punčocha, kterou ztvárnila dokonce několikrát.

Jako malá také hrála tenis. Teď už se nevěnuje ani divadlu, ani tenisu, ale našla zálibu v běhání.

Na naší škole pracuje od února 2018, kam přišla z logopedické mateřské školky don Bosco. Nejdříve začala jako speciální pedagožka, poté se stala zástupkyní ředitele a v posledním výběrovém řízení zvítězila a stala se naší milovanou ředitelkou.

„Na naší škole jsem začala jako školní speciální pedagožka - logopedka a logopedii alespoň trochu dělám i jako ředitelka. Hodně se mluví o tom, že vadí řeči mezi dětmi přibývá. Před lety se logope-

S Padlými anděly při sledování zápasu v brännballu při olympiádě

dové potýkali nejčastěji se špatnou výslovností R a Ř. V současnosti není výjimečné, že děti i po nástupu do školy chybně vyslovují více hlásek. Spolu s řečí jde ruku v ruce i chudá slovní zásoba a potíže v porozumění mluveného slova. Když učitelé, nebo i rodiče něco říkají, chvílku dětem trvá, než si to přelouskají a pochopí význam, či obsahové sdělení toho, co po nich dospělí chtějí.“

Jako poslední jsme se jí zeptali, stejně jako učitelů předtím, co by změnila na českém školství. Myslím, že nám devátákům a všem, co kdy podávali přihlášky na střední školy, mluvila z duše, když řekla, že přijímací zkoušky.

Přijdou ji nedotažené a zbytečně moc stresující, jak pro žáky, tak pro rodiče i učitele školy.

„Na 21. století, které je prakticky digitalizované, je hlavně kritizovaná dlouhá doba od podání odvolání v případě nepřijetí žáka v prvním kole. Je to období nejistoty, kdy se píšou odvolání, podávají přihlášky do druhého kola a děti i rodiče jsou ve velkém stresu.

Snad trochu pomohlo, že jsme pro naše žáky dělali, co jsme mohli. Vyhledávali školy, které otvíraly druhá kola, na počkání vydávali další přihlášky a hlavně komunikovali a podporovali.

Jsmo moc rádi, že právě ona se stala naší ředitelkou, protože je vidět, jak pod jejím vedením škola znovu vzkvétá. Přejeme jí, aby jí elán, který má, dlouho vydržel.

Beata Švecová, 9. B
Zdeněk Brůna, 8. D

Oslavy výhry Bohů v brännballu nad telka vítězný pohár z rukou olympion

Z Edenů až do Austrálie

V lednu 2023 nastoupil do naší školy tělocvikář Miroslav Jíra. Vzhledem k tomu, že od II. pololetí se Anička Rezková stala zástupkyní pro II. stupeň a nemohla učit tolik tělocviku co dřív, převzal Jíra z větší části nejen její úvazek, ale rovněž se zapojil do všech našich sportovních aktivit.

Rodák z Mělníka, kde hrával fotbal, vystudoval Fakultu tělesné výchovy a sportu s aprobací tělesná výchova - zeměpis. „Původně jsem se chtěl přihlásit na kombinaci tělesné výchovy s dějepisem, protože mne historie vždy zajímala a měl jsem k ní blízký vztah. Bohužel k mé smůle zrovna ten rok

Základní škole Botičská, odkud po sedmi letech odešel na další sportovní školu Vladivostockou. Zde působil celých 15 let jako učitel tělocviku a zeměpisu. Během této doby v roce 2013, stejně jako letos naše škola, vyhrál prestižní turnaj McDonald's cup, trénoval žáky fotbalové Slávie, se kterými několikrát

Česká ženská fotbalová reprezentace, kde byl dlouhá léta jako asistent trenéra Karla Rady

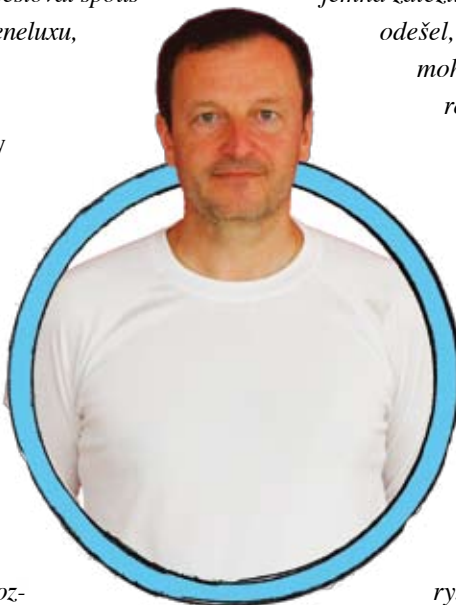
získal titul a ve Slávii působil i jako šéftrenér mládeže.

„Trénovat jsem začal v Bohemce. Na fakultě jsem na nástěnce objevil inzerát, že Fotbalový oddíl Bohemky shání trenéry, a tak jsem se jim přihlásil. Po sedmi letech s tamní mládeží jsem přešel do Slávie, kde mé srdce zapustilo kořeny, a věrnost ke klubu zůstala, i když jsem ze Slávie po 13 letech odešel. Chvilku jsem byl bez angažmá, ale pak mne trenér ženské reprezentace Karel Rada oslovil, abych mu dělal

tato kombinace nebyla vypsaná, a tak jsem se zapsal na zeměpis,“ vzpomíná a jedním dechem dodává. „Nelituji toho. Byli jsme fajn studijní kruh, poznal jsem bezva spolužáky, na které se jen tak nezapomíná. Navíc zeměpis i cestování mě baví, od sedmnácti let jsem stopem procestoval spoustu zemí a moje první cesta byla země Beneluxu, respektive Belgie a Nizozemí.“

Kromě toho se dostal stopem přes Francii, Španělsko a Gibraltar do Afriky až do Maroka, kde už ale s kamarádem nestopovali, ale raději jezdili vlakem.

„Nejlepší vzpomínky jsou z cest po Kavkaze. Bylo nás tehdy pět. Dvě holky a tři kluci. Stopli jsme si nákladník, krosny naházeli na korbu a takhle jsme procestovali Kavkaz od salaše k salaši. Nezapomenutelné zážitky, včetně hrůzostrašného útoku roz-

zuřených psů, kteří na nás z dálky běželi s pěnou u huby. My jsme si z batohů postavili hradbu, narychlo jsme si připravili kameny k obraně a modlili jsme se, aby si toho všiml bača a ty psy zastavil. Naštěstí to zaregistroval včas a zahnal je kalašnikovem několika výstřely do vzduchu.“

Svou učitelskou praxi zahájil na

asistenta, a já neváhal ani minutu.“ Zatímco spolupracoval až do dubna 2023 s ženským týmem národní fotbalové reprezentace, působil v DDM Ulita Žižkov a DDM Černý Most jako pedagog volného času. „DDM Ulita byla příjemná záležitost, kam jsem po nabídce Karla Rady odešel, protože paní ředitelka Jarošová mi mohla vyjít snáze vstříc s uvolňováním na repre srazy, čehož si velice vážím. Jako učitel na ZŠ bych to měl s uvolňováním mnohem komplikovanější.“

Začátkem letošního roku jsme byli s českou reprezentací v Austrálii na přípravném turnaji a musím konstatovat, že to byl jeden s největších zážitků mé vrcholové karié-

Padlými anděly přebírala ředitelka v šermu Jiřího Berana

Při jedné charitativní akci se setkal s naší nejlepší paralympioničkou v boccii Kateřinou Cuřínovou

ry. Nejen že jsme odehráli kvalitní zápasy proti špičkovým týmům, ale měl jsem i možnost se setkat s českou sokolskou komunitou v Melbourne.“

Kbelská olympiáda

Kbelská olympiáda dětí a mládeže

Původní záměr projektového dne na téma „sportovní den“ byl velice jednoduchý. Jako ostatní projektové dny se měl uskutečnit v jeden den, první stupeň by skončil po čtvrté vyučovací hodině, druhý stupeň po šesté a zbývalo jen vymyslet obsah. Pochopitelně že řada po přírodovědných a humanitních oborech připadla na tělocvikáře.

Nápady se však začaly hrnout jeden za druhým. Rozhodlo se, že by to mohl být olympijský den, ale pokud bychom chtěli použít slovo olympijský, měla by mít škola povolenou od Českého olympijského výboru (dále jen ČOV) tento název používat, neboť je chráněn zákonem. Avšak ČOV nejen že dal souhlas, ale zároveň nabídl olympijský oheň, vlajku, možnost používat olympijské symboly. Tyto možnosti způsobily přívál nápadů a plánů, jak z toho vytěžit maximum.

Už to nebyl jen den, ale celý týden. Jakmile se však začalo plánovat a blížil se termín realizace, musely se začít dělat ústupky, jinak by hrozil kolaps celé myšlenky. Ze čtyř kolektivních sportů zůstal jen brännball, z osmi individuálních disciplín zůstal jen sprint, hod a skok do dálky, Jacíkův test, skok přes švihadlo a parkour. Jediné tři plánované umělecké disciplíny (malování, recitace,

hudební představení) zůstaly.

Nebýt pana učitele Filipa Houšťec-kého, nevěděli by organizátoři, jak to celé uchopit. On na to má však buňky a všechny disciplíny naplánoval tak, aby minimálně zasáhly do rozvrhu jednotlivých tříd a aby byly snadno realizovatelné po organizační stránce.

Myšlenka týdenní olympiády ve Kbelích nabrala reálné obrysy. Zbývalo jen vytvořit koncepci soutěží. Nejjednodušší bylo přiřadit vertikálně třídám

Plavec Jan Micka zapaluje olympijský oheň

Konečné

A, B, C, D, E, F jména antických měst, která by mezi sebou bojovala po ročnicích a pak se výsledky sečetly, čímž by vzešlo konečné pořadí. Atény, Sparta, Korint a Mykény se tak střetly během týdne v rozličných sportovních a uměleckých disciplínách.

Duch olympiády musel však být nejprve probuzen. Stalo se tak v pondělí 29. května na hřišti s umělým povrchem sportovního areálu Spartak zapálením olympijského ohně olympionikem plavcem Janem Mickou. Své zdravotní přednesly rovněž fotbalové profesionálky a hráčky české reprezentace Franny Černá a Lucie Martínková. Slib

Sprint na 60 m se běhal na cestě před školou

Brännball se hrál jak v tělocvičně, tak i v hale, kde se zaplnily tribuny fanoušky

Petra Faltnerová, 5. B

Chtěla bych si zahrát brännball proti všem třídám, i proti devátákům. Škoda, že jsme se učili, chtěla jsem chodit fandit spolužákům z jiných tříd a vidět víc zápasů.

Luboš Novotný, 9. B

Z mého pohledu patrona byla olympiáda OK. Nemuseli jsme se tolik učit, děti spolupracovaly a učitelé také. Rád bych pochválil třídní ze 3. E. Hodnotil bych to 8/10, občas byl chaos, ale vždy se to vyřešilo.

sportovců, že budou soutěžit v rámci pravidel a fair-play přednesl David Holzer z 8. A, slib rozhodčích pronesla za Padlé anděly devátých tříd a jako zástupce školního parlamentu Beata Švecová z 9. D.

Olympiádu oficiálně zahájila Eva Haniaková. Tato „císařovna fotbalu“, která je jako jediná žena uvedena v síni slávy Českého fotbalového svazu, je českou fotbalovou trenérkou a bývalou obránkyní československého národního

kterí na sebe vzali bílá trika a zápas pro Padlým andělům vyhráli 31:24.

Zdravice přišli pronést fotbalové reprezentantky Eva Bartoňová, Irena Martínková, sestra Lucie Martínkové, zástupci SRPŠ i Městské části a v neposlední řadě další olympionik Jiří Beran český šermíř, který se právě vrátil jako vítěz Grand Prix z kolumbijské Cali. Zděněk Brůna jako předseda školního parlamentu poděkoval všem sportovcům i organizátorům a olympijská vlajka byla slavnostně předána do Města Česká Lípa, kde se rovněž pod záštitou Českého olympijského výboru uskuteční lokální olympiáda dětí a mládeže.

pořadí

1. Mykény

2. Atény

3. Sparta

4. Korint

1. Bohové

2. Padlí andělé

Nadšení vítězných Mykén

týmu. Na klubové úrovni reprezentovala Slavii Praha a DFC Heidenreichstein a jako poslední sportovní štape je pro ní trénování mládeže pražské Sparty.

Po sečtení výsledků bylo na závěrečném ceremoniálu v pátek 2. června vyhlášeno konečné pořadí. Ale než se tak stalo, utkali se v exhibičním zápase Padlí andělé a Bohové. Padlí andělé jsou žáci devátých tříd, bez kterých by Kbelská olympiáda nešla zorganizovat. Pomáhali ve třídách jako patroni, odváděli a přiváděli sportovce na sportoviště a vyhodnocovali umělecké soutěže. Jejich práce byla vidět a zaslouží si velké poděkování. Bohové byli ve skutečnosti učitelé,

Po sečtení bodů bylo pořadí po ročnících následující:

1. ročník Korint, 2. ročník Mykény, 3. ročník Mykény, 4. ročník Atény, 5. ročník Korint, 6. Ročník Mykény, 7. ročník Sparta, 8. ročník Atény. Poháry vytištěné na školní 3D tiskárně si za první místa přebírali třídní učitelé. V konečném součtu zvítězily Mykény

Eva Haniaková sice oficiálně ukončila Olympijské hry, ale emoce a vzpomínky v duších dětí, diváků i učitelů navždy zůstanou. Více naleznete na www.skolavpohybu.cz.

Fotografie Bohů a padlých andělů. Zápas sledoval i šermíř Jiří Beran s Evou Haniakovou

Karolína Stehlíková, 7. A David Košariš'an, 6. C

Olympiáda mě bavila, ale byla jsem naštvaná, že jsme se učili, chtěla bych pořád hrát hry nebo závodit. Hrála jsem brännball a parkour, kam se nikdo nepřihlásil, tak jsem šla já, a nebylo to špatné.

Měl jsem velký stres, vždycky mám obavy, protože jsem se bál, že běh zkažím, že se mi něco stane, a budou se mi smát, že jsem to nezvládl. Navíc tam byli i starší a lepší kluci než jsem já, ale dopadlo to dobře!

Co se honí hlavou?

Na co se těším, až budu
v deváté třídě.

Těším se až budu
hrát divadlo na
moci s Andersenem.
Takže se těším na
fyziku a chemii

Anežka

Těším se na to, až budu
chemie. Budu pomáhat
dětem na moci s
Andersenem. Laura

Jaké to bude a na co se těší děti až budou v deváté třídě nám napsali žáci 2. D

Těším se na to až
budu hrát divadlo
na moci s Andersenem
pro mladší děti. Budu
mít více učitelů. Až
budu mít chemii.

Marek

Budu hrát také divadlo
při moci s Andersenem a
také budu pořádát soutěže.
Budou mít chemii.
Tela

Facebookový profil známé osobnosti

V hodinách dějepisu paní učitelky Terezy Kučerové dostali žáci osmých tříd jednoduché zadání „sociálně historického“ projektu: Zjistíte si něco o významných osobnostech minulého tisíciletí a vytvoříte jeho facebookovou stránku. Několik zdařilých statusů jako ukázkou publikujeme.

Karel IV.

Co se vám dnes honí hlavou?
2.9 1347

Text: Cítím že jsem výjimečná osoba.

Úvodní informace:
Současné bydliště: chrám sv. Víta
Pracoviště: Pražský hrad
Škola: domácí vzdělání
Rodné město: Praha
Rodinný stav: 4 manželky, spousta dětí

Prspěvky:
Kdy? 1356
Text: Kup si můj merch

8,267 likes, 247 shares

Jan Lucemburský: Bravo synu!
Karel IV.: Díky, škoda že se toho nedořila maminka.
Václav IV.: wooooow
Karel IV.: Díky synu.
Jan Jindřich: Jdu si to koupit.
Anna Lucemburská: Tati je to i v růžové?
Karel IV.: Jasně
Anna Svědnická: Krásný ZLATO
Karel IV.: Děkuji!!!

Ludvík XIV

Co se vám dnes honí hlavou?
1685

Text: Čauko přátelé, Ofiko jsem zrušil editát nantský. Vlíchni nekatoľci ať si buď přenastaví nastavení nebo ať zruší follow :3

Prspěvky: 45 příspěvků

Kdy? 1691-vzporníka na 1641- VYHOČIIIIII!
Text: můj náčap na trůn, konečně a mám nového pomocníka na peníze

1500 likes, 200 shares

Jean-Baptiste Colbert
- Blahopřej! Vaše Veličenstvo
Ludvík XIV
- Díky Colbertusuuu :3333
Hugenotti 0.1
-Hugenotti že přijmete dá peníze!! - komentář byl zablokovan
majitelem/ou příspěvku
Ludvík XIV
- díky za ostatní blahopřání Bobečič

Odcházíme na střední školu

Po konci tohoto školního roku projde redakce drastickou změnou. Opustíme Vás my, Šárka, Bety, Ema, ale nebojte, do časopisu budeme občas přispívat i přesto, že budeme na jiných školách.

Místo nás ovšem do redakce přijdou nové tváře, se kterými se příští školní rok seznámíte. Jsme moc rády, že jsme mohly být součástí KONVE, protože jsme díky tomu navázaly nová přátelství a užily si spoustu zábavy. Ačkoliv to nebylo vždy jednoduché, výsledek vždy stál za to

Děkujeme panu učiteli Hrazdírovi, že si vzal časopis na starost a vedl s námi debaty ve stylu: „V kolika letech se můžete zasnoubit.“

Tímto bychom se s Vámi chtěly rozloučit, hodně štěstí v životě a pac a pusu lízátká.

Tři telata se loučí (lollipopz inside joke)

Šárka a Bety, 9. D a Ema, 9. B

Teším se na chemii. I na tv. Rád budu v ongarie ovna s chvy. Adam

Marie Antoinetta Josefa Johana Habsbursko-Lotrinská

Úvodní informace:
 Současné bydliště: Versailles a Paříž
 Pracoviště: Versailles a Paříž
 Škola: Habsburský dvůr a domácí škola
 Rodné město: Hofburg, Vídeň
 Rodinný stav: Provdaná za francouzského krále Ludvíka XVI.

Foto (obrázky):

Co se vám dnes honí hlavou?
 1791 Marie Antoinetta
 Text: Právě mi popravili manžela na Gilotině!!!!
 Co mám dělat?
 Tuším, že dojde jednou i na mě. ☹️

Příspěvky:

Kdy? 10. 8.1792
 Text: Obdržela jsem zprávu, že mě čeká poprava.

12536 likes, 745 shares

-To je hrůza
 - Marie Antoinetta: Co se dá dělat. Lid má omezení za zrádkyni své vlastní země a soud sledal moji vinu.
 -S tím se opravdu nic nedá dělat.
 - Já skvělá panovnice. ❤️
 -Už jí to řekla svým dětem?
 - Marie Antoinetta: Ano.
 -A co ony na to....
 - Marie Antoinetta: Nooooo Hmmmmm

Bernini

Úvodní informace:
 Současné bydliště: Řím
 Pracoviště: Řím
 Škola: ?
 Rodné město: Neapol
 Rodinný stav: Úspěšný

Foto (obrázky):

Co se vám dnes honí hlavou?
 1652
 Text: Tak co? Mám dnes začít s „Extázi sv. Terezie“ a nebo si mám dát den volna?

Příspěvky: Apollo a Daphne

Kdy? 1625
 Text: Tak tady další socha. Co myslíte, dobrý?

2 mil likes, 0 shares

- Jeej, další socha a ještě hezčí než ty předchozí! ❤️
 - Každou další sochou jde vidět, že se zlepšuješ a dáváš do toho celé své srdce. 🍷 Tvá rodina na tebe musí být hrdá.
 - Kolik si vyděláš?
 - Jak jí se dostal k sochařství?
 - Tvoje díla jsou tak úchvatná!!! Jde na nich vidět každou detail! ❤️
 - Já ženatý?????
 - Tahle socha je zase nádherná, ale stejně mám nejradši „Extázi sv. Terezie“

Ve středu 14. června vyhlásilo předsednictvo školního parlamentu dlouho očekávané výsledky literárních i výtvarných děl žáků a kbelské veřejnosti, II. ročníku Kbelského psavce. Oproti prvnímu ročníku jsme zaznamenali značný nárůst - obdrželi jsme 126 prací! Poroty, které práce hodnotily, to měly opravdu těžké, ale nakonec se vše podařilo zdárně ohodnotit. Každý žák-psavec byl odměněn drobností. První tři místa z kategorie pak obdržela hodnotné dary.

Děkujeme všem účastníkům, kteří neváhali napsat a nebáli se odevzdat svá díla. Děkujeme také rodičům ze SRPŠ, kteří pomohli s vyhodnocením nejpočetnější (III.) kategorie, jmenovitě pak: Pavle Wagnerové Málkové, Vladimíře Kolaříkové, Kláře Kafoňkové, Martině Bláhové a Janě Bezemkové. I. a IV. kategorii hodnotili zástupci školního parlamentu, II. kategorií svým přísným zrakem obodovali učitelé českého jazyka 2. stupně a zástupce vedení školy.

I. kategorie: 0. - 3. ročník

1. Magdalena Prchalová, 1. D (Škola budoucnosti, 71 b.)
2. Denisa Bartošová, 3. B (Škola v budoucnosti, 69 b.)
3. Julia Onuh, 1. D (Škola budoucnosti, 68 b.)

II. kategorie: 4. - 6. ročník

1. a 2. Kateřina Jiříčná, 5. D (Růžová květina, 45 b.)
arbora Osíčková, 4. E (Svět online ve 25. století, 45 b.)
3. Josefína Masáková, 4. D (Les zapomnění, 43 b.)
Anna Burianová, 5. C (Planeta MO Ayray, 43 b.)
Tereza Burešová, 6. D (Přátelé z vesmíru, 43 b.)

III. kategorie: 7. - 9. ročník

1. Adéla Burianová, 7. A (Ralestopis, 49,5 b.)
2. Julie Bulíčková, 7. C (Pohádka originality, 44 b.)
3. Luboš Novotný, 9. B (Budulínek ale trochu jinak, 41 b.)

IV. kategorie: dospělí

1. Martin Novák (Sedmkráska aneb takhle to všechno začalo i skončilo, 57 b.)
2. Věra Korenčíková (Můj školní romantický zážitek, 54 b.)
3. Dušan Hrazdřa (Zídka u staré školy, 50 b.)

Již nyní můžete přemýšlet o příštím III. ročníku Kbelského psavce, který se opět uskuteční na jaře 2024. Následující výběr prací z letošního ročníku vás může inspirovat.

Ceny do soutěže venovaly Albatrosmedia a. s. a Albi Česká republika a. s.

Honza a divná panenka

Dávid Fiala, 5. B

Jednou tak Honza šel ze školy, a přišel domů. Hned jak přišel domů tak si říkal že to je divný, protože v pokoji měl strašidelnou panenku, která se na něho ze stolu koukala, hned se lekl a počkal před domem, až přijde jeho mamka z práce. Mamka přijela a divila se, proč Honza nešel domů, myslela si, že zapomněl klíče ale Honza jí to celý, co se stalo, řekl. Přišli oba domů a Honza ukazoval kde ta panenka je, ale panenka v pokoji už nebyla, Honza začal panikařit, mamka ho upokojovala, a nakonec se Honza upokojil a neřešil to.

V noci kolem 22:00 šli Honza s maminkou spát. Najednou ve 23:30 se maminka vzbudí a slyší, jak někdo klepe na dveře, tak maminka se šla podívat, kdo za dveřmi je, pomalu otevřela dveře a za dveřmi nikdo. Maminka se divila, že tam nikdo není. Ale podívala se na rohožku a tam seděla ta panenka, kterou Honza po škole našel v pokoji. Maminka se zděsila a zabouchla dveře.

Na další den maminka nastavila po domě kamery, aby zjistila, co se doma děje. Přišla domů a viděla rozházený hračky po pokoji, divila se, protože věděla, že Honza nic v pokoji nedělal. Koukla se na kamerový záznam a prošel jí mráz po zádech, protože viděla, jak panenka tam házela věcmi v pokoji. A maminka si řekla, že toho má dost. Honza přišel ze školy a maminka mu povyprávěla, co viděla na kamerových záznamech, a pak prohlásila, že se budou stěhovat. Honza se divil proč, ale pak ho napadlo o ty panence a řekl, že souhlasí.

Tak o zhruba měsíc se Honza s mamkou odstěhovali do nedalekého Bulharska. Byli šťastní, protože už nikdy neuviděli tu strašidelnou panenku. A to je konec mí Sci-Fi pohádky doufám, že se vám líbila.

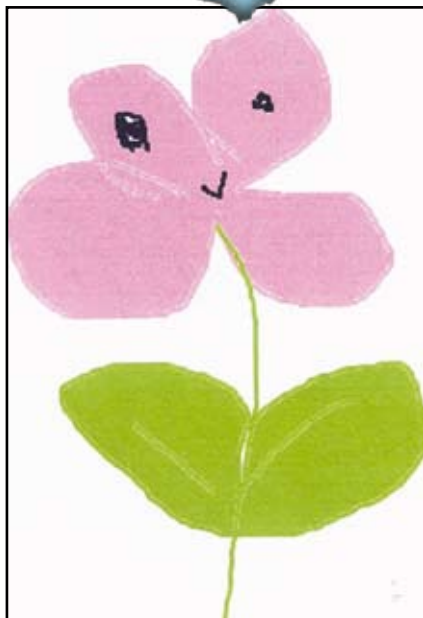
Růžová květina

Kateřina Jiříčná, 5. D

Je rok 3028 a růžová Květina si právě užívá nádherné teplo 200 m od Slunce. Na své malé planetce, kde žije s mimozemšťany. A velice se jí tam líbí, stejně jako ostatním růžovým květinám. Jenže Květina, o které mluvíme, má velké tajemství...

Před padesáti lety nastal kvůli rodičům růžové Květiny konec Zeměkoule a málem i vesmíru. Květina se totiž může stát i mocnou zbraní. Květina na to ne moc ráda vzpomíná a stále žije ve strachu, že se to může znovu opakovat. Ostatní květiny ale nevědí, že mohou být zbraní. Myslí si, že jsou krásné a neškodné, ale nejsou. Mimozemšťané také nevědí, že jsou květiny mocnou zbraní, zrodili se teprve před 38 lety. A jelikož nevědí, co se díky květinám může stát, připadají jim jen krásné.

A proto, že Květina nechtěla zničit planetu i s mimozemšťany, rozhodla se jednoho dne odvést všechny kvě-

tiny pryč. Řekla si, že teď nastal ten pravý čas, kdy ostatní květiny přesvědčí, že o ně nemají mimozemšťané zájem, a bude lepší, když odejdou na jinou planetu.

Jenže vládce planety mimozemšťanů její plán vytušil, a tak si ji nechal zavolat k sobě na hrad. Květina tedy na hrad šla a musela podstoupit detektor lži.

„Chtěla jste někdy odejít z planety?“ zeptal se král.

„Ano, když byla krize nedostatku vody, chtěla

jsem se obětovat pro náš národ,“ řekla Květina.

„Nelže,“ odpověděl detektor,

Po dalších deseti otázkách a po deseti „Udělala jsem to pro národ.“ se král zastavil.

„Je nějaká věc, kterou jste neudělala pro národ?“

„Ne,“ odpověděla Květina. A detektor tuto odpověď označil zase jako pravdivou.

A tak odcházela Květina s úsměvem a s tím, že se jí vyplatilo dělat vše pro národ.

Potom Květina začala svolávat všechny květiny, které jsou nebezpečné. Nejdříve květiny nechtěly nikam odejít, ale přece jen se nechaly přemluvit. Kdyby jen věděly, co je čeká. Ale ani naše růžová Květina moc nevěděla, co se bude dále dít.

Na další ráno koupila Květina lístky na Mezigalaktickou hromadnou dopravu (MHD) a znovu všechny svolala.

„To se ani nerozloučíme?“ zeptala se jedna.

„Ano, prosím. Rozloučíme se?“ ptala se druhá.

Ale kdyby se rozloučily, mimozemšťané by se jich ptali, kam jdou. A to Květina nechtěla. A tak tento nápad zamítla a šlo se na zastávku MHD. Po půl hodině jízdy se otevřely dveře galaktobusu, z kabiny řidiče se vyhrnuli dva medvědi a začali recitovat:

1: Pokud odtud vylézt chceš, 4: A než tě skřípnou dveře,
ke kaktusům se dostaneš. v malé mezeře,

2: A pokud tady nechceš být, 5: tak na cestu se vydej
můžeš klidně odejít a ke kaktusům se přidej.

3: Však chůze to je špatná věc,
použil jijen zbabělec

„Hezký den!“

Květiny se se strachem vypotácely z galaktobusu a... medvědi měli pravdu, na této planetě byly všude kaktusy. Co teď? Květina nevěděla. Vzpomněla si, že jí rodiče jednou říkali, že má tetu na planetě s kaktusy. A tak se Květina všude ptala na svou tetu.

Její tetu byla očividně známá, protože všechny kaktusy, kterých se zeptala, hned věděly, kam Květinu poslat. Když Květina dorazila k velkému domu, kde prý měla bydlet její tetu, zastavila se.

Chce se jí tam vůbec? Ale ano, musí tam.

„Pro národ,“ řekla si a šla.

Nikdo ji do domu nechtěl pustit. Květina čekala a čekala, a to byste nevěřili, čekala tam ještě další hodinu až...

„Přineste tu vodu, jak jsem řekla, ano, hned to byl hlas tety, na kterou čekala.

Květina byla až moc skromná na to, aby si dovolila mít služebnictvo. A proto si říkala, že to nemůže být její tetu. Ale byla.

„A copak tady děláš ty a ti tví otroci?“ zeptala se tetu, když si Květina všimla.

„To nejsou otroci! A co tu děláme? Ted' už nic. Na shledanou.“

„No nazdar. To až tak jsou ti dnešní pubertáční neslušníci! Ach ta výchova.“ řekla si tetu.

A tak se šlo jinam. A kam vlastně? No prostě jinam. Žádný kaktus by přece nebyl tak sobecký, aby květinám nepomohl. A taky, že nebyl. Hned u prvního domu dostaly květiny najíst. Ale ne jen tak zadarmo. Růžová Květina musela kaktusům slíbit, že vyžene její tetu, která kaktusům vládne. To se řekne vyhnat, ale jak?

„Už vím!“ řekla si Květina. A že věděla! Vzpomněla si, že jí rodiče říkali, že byla tetu ve vězení. To se budou kaktusy divit! A že se divily! Takovému rozruchu, který se spustil, byste nevěřili! I tetu se lekla a utekla.

„Pryč s ní!“ křičely za ní kaktusy.

„Ale co teď?“ říkali si. „Krále nemáme, vůdce také ne, ale... Květino?!“

„Ne, ne, ne, ani na to nemyslete, to tady váš kamarád Arnošt chtěl, abych tetu vyhnala! To on by měl být naším vládcem.“

A tak se stal Arnošt králem. Květiny dostaly ubytování v paláci a mohly se rozhodnout, jestli zůstanou, nebo půjdou dál. Květinám se v paláci líbilo, a tak se rozhodly zůstat. Ale Květina zůstat nechtěla. Sice věděla, že teď zničení planety s mimozemšťany už nehrozí, ale v paláci se jí nelíbilo. A proto se rozhodla, že se vydá napříč vesmírem a usadí se až tam, kde se jí bude líbit. A tak nasedla opět na MHD a jela a jela, no a pak zase jela, ale to asi nikoho nezajímá. A tak chci zmínit, že cestovala ještě dlouho, dokud nenašla malou planetku, na které se usadila a vytvořila novou kolonii růžových květin.

A tak tam žila a možná ještě žije se svou kolonií. A jak se mají květiny u kaktusů? Výborně, jestli se ptáte. Žijí tam spokojeně až do květinové smrti. Ale to už je jiný příběh.

KONEC

Budulínek, ale trochu jinak

Luboš Novotný, 9. B

Píše se rok 2023 a Budulínek žije společně se svojí babičkou a dědou na vesnici blízko hlubokého lesa. Budulínek byl hodný hoch, ale měl jednu nehezkou vlastnost. Chtěl všecko jen a jen pro sebe. Jednou, když babička s dědou jeli na nákup do Lidlu..., tak si to rozmysleli a nakonec jeli do Penny, ale koho to zajímá.

Tudíž byl Budulínek doma úplně sám. Nejdříve si dal posilku, poté snědl oběd, který mu babička navařila, noo a to je vlastně všecko, protože potom někdo zaklepal na dveře. Budulínek se podíval na kameru, no a hele před barákem seděly tři malé lištičky a protože si neměly

Kbelský psavec

s kým hrát, zkusily to u Budulínka. Trefily se do černého, protože Budulínek měl doma PLAYSTATION 5 a k tomu čtyři ovladače, náhoda ... nemyslím si. Ty krásno, ti pařily a smažily, ale to víte i ty lištičky někomu patřily a zrovna té lišce, co si pochutnávala na Budulínkově babičce a dědovi. Ne, to by bylo moc morbidní, ti se zasekli v koloně.

Každopádně stará liška je šla hledat a podle přísloví kdo hledá, ten najde, je taky našla. Zaťukala, Budulínek se šel podívat na námi už známou kameru. Když viděl starou lišku, hned věděl, co by to mohlo znamenat. Proto zatáhl závěsy, zamkl dveře a lištičkám řekl, že tam nikoho neviděl. Stará liška to zkusila ještě párkrát, ale marně. Napadlo ji, že by mohla vzít bubínek a housličky a zkusit Budulínka trochu vyprovokovat.

Jakmile si všechno přinesla, spustila. Nohama mlátila do bubínku a packami hrála na housličky. No hrála, spíš vrzala, bylo to ořesný. Budulínek s lištičkami se hned šli podívat, co se to sakra děje. Bylo to k nevydržení, proto Budulínek vymyslel plán. Poslal tu nejstarší lištičku, aby to šla mamce vysvětlit. Šla, ale už se nevrátila. Tak tam Budulínek poslal ještě druhou, ale ta tam taky zůstala. To Budulínka naštvalo, brát mu kamarády, tak to ne. Vyšel z baráku a namířil si to přímo ke staré lišce, u které seděly obě malé lištičky. Začal na ni křičet, co si to vůbec dovoluje brát mu jeho kamarády. To ale lišku vůbec nezajímalo a vesele si vrzala dál. Budulínek už byl připravený kopnout do bubínku, ale v tom mu zabránil dědeček, kterého jeho Felda i s babičkou dovezla domů. Stará liška mu to všechno vysvětlila a dědeček Budulínkovi domluvil. Babička nabídlá lišce, že by k nim mohly každý pátek chodit na kafe. Lišce se nejdříve moc nechtělo, ale liščata ji přemluvila.

No a zazvonil zvonec a pohádky byl konec.

Škola budoucnosti

Kristýna Vodičková, 2. E

Je rok 2123.

Škola je obrovská, v tělocvičně má bazény, na zahradě je stáj s koňmi a velký záhon na pěstování ovoce a zeleniny. O koně a zahradu se starají školní pečovatelé, kteří bydlí ve škole. Škola je postavena ve tvaru kruhu. Uvnitř je výtah a točité schody, které vedou do tříd. Škola je pomalována druhy ovoce a zeleniny. Na chodbách je namalovaný les. Ročníků je deset. V každém patře je jeden ročník.

Vyučování je od pondělí do čtvrtku, v pátek, sobotu a neděli mají děti volno. Menší děti se učí matematiku,

češtinu, angličtinu, zahradní práce, vaření, prvouku, hudební a výtvarnou výchovu, atletiku a plavání. Starší děti mají matematiku, robotiku, pokusy, hospodaření s penězi, angličtinu, němčinu, hudební a výtvarnou výchovu, dějepis a sport.

Známky jsou od jedničky do šestky — jednička je nejlepší, šestka je nejhorší. Třída má tvar obdélníku. Lavice jsou do půlkruhu. Přestávky mají děti dvacetiminutové. Když si děti zapomenou svačinu, je tam robot na svačinu. Na oběd chodí děti do jídelny. Roboti pomáhají v jídelně uklízet a umývat nádobí. V létě děti jedí venku na zahradě.

Po obědě jdou děti na zahradu, mohou si pohladit koníčky nebo si hrát. Na zahradě jsou prolézačky, houpačky a luk a šíp. Děti mohou pracovat na zahradě, zalévat kytičky, sázet semínka nebo chodit do kroužků, kde se učí vařit, šít nebo dělat keramické výrobky.

Během roku děti chodí do kina vedle školy. Starší děti jezdí na výlety do zahraničí. Jezdí s nimi roboti. Roboti dělají nad nimi dohled a pomáhají jim s jazyky. Mladší děti jezdí s paní učitelkou na výlety autobusem bez řidiče.

O prázdninách jezdí děti na autolodích s rodiči. Autolod' je auto, které má vepředu tlačítko, které se zmáčkne a promění se to v loď. Když jsou děti s rodiči na ostrově, tak zmáčknu tlačítko a projedou se na lodi.

Na konci školního roku jde celá škola si udělat piknik. Roboti připraví jídlo a zanesou ho učitelům a dětem.

Leniška
Babičková
3.C

Škola v minulosti

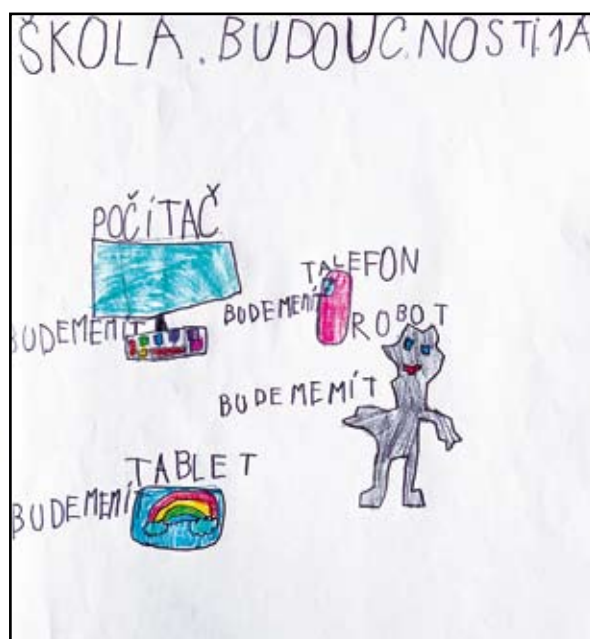
Ohoj jmenuji si Lenka a myslím, že škola v minulosti vypadala nějak takhle: ve třídách bylo mistrovo spousta různých předmětů, bylo tam hodně dětí a lavice se tři děti byly lavice jak si hořela. Děti nosili uniformy a háj se šel do školy byly černobílé.

Někdy byli i ve třídě hub.

Mij škola se se tři děti navodil.

A protože mi napadlo co bych mohla ještě napsat ukončím to se takhle částí.

napsala Lenka

Sofie Tichovská, I. A

Školní zahrada

Nově se na naší školní zahradě objevily okrasné květináče a skleníky. Konkrétně deset zvýšených záhonů, tři skleníky, záhony s rybízy, angrešty apodobně. Záhony jsou také před vstupem do tělocvičny. Právě do těchto skleníků jsme sázeli rajčata a papriky. Bylo to velmi zábavné, protože jsme byli špinaví od hlíny, museli jsme nosit těžké pytle s hlínou a ještě ke všemu bylo ve skleníku vedro jak „kráva“, tudíž jsme byli všichni zpocení a hlína se na nás lepila o to víc.

Měli jsme smůlu, že zrovna ten den byl jeden z nejteplejších. K zalévání je využívána dešťová voda z nádrže na ni. Jedna nádrž

prozatím činí objem 600 litrů. Nádrže jsou umístěny pod okapy z vestibulu. Podle mne je pěstování rostlin dobrý krok ke zdravějšímu vaření – protože se některá zelenina bude brát ze školní zahrady a ty pravděpodobně nebudou chemicky ošetřené.

Tak se dá říct, že je to

nemalá část výuky například pracovních činností, protože se děti naučí sázet různé květiny, bylinky a stromy. Také tím zlepší svou fyzickou zdatnost. A navíc jsme získali pěknou dekoraci.

Tereza Švecová, 6. A

Nová školní zahrada na mě působí dobře. Když jsme ji dělali, tak bylo hrozný vedro, ale to nevadí. Je super, že škola bude mít nové bio produkty. Musím přiznat, že mě to celkem bavilo, hlavně ten pohled před a po. Myslím, že by se mělo

zrealizovat více takových změn. Pěstujeme tam například meruňky, papriky, rajčata, a květiny. Jednou jsem dokonce zaslechla, že se rodiče baví o tom, jak to naše škola dělá dobře a jak pěkně vypadá její okolí.

To si myslím já. Takže to shrnu: je to velice dobrý nápad a myslím, že by se mělo dělat více takových projektů. U vstupu do tělocvičny jsou okrasné záhony. Ty jsou také u vstupu do staré budovy. Teď, když máme pracovní činnosti, jdeme zalévat, nebo pečovat o rostlinky. K zalévání se používá dešťová voda. Nádrže na dešťovou vodu jsou přímo pod okapy. Na informační tabuli před starou budovou budou vyvěšeny veškeré informace o rostlinách a jejich péči.

Zdeňka Chovancová, 6. A

Úspěšné tanečnice ze ZŠ Praha-Kbely

Potkáváte je na chodbě, obyčejné holky, ale jen tak obyčejné nejsou, protože mají několik medailí z celostátních i mezinárodních tančebních soutěží.

Elen Maršálová ze 7. A je mistriní České republiky ve street dance, Natálie Křiváková a Nela Bestová obě 6. C sice titul misrta ČR nemají, skončily druhé, ale zato se umístily na 1. a 2. místě mezinárodního závodu v Cheerleading, který se uskutečnil, mimo jiné, i ve Kbelské sportovní hale.

Street dance je disciplína, která v sobě zahrnuje, street dance, hip hop a další prvky jako jsou RnB, house dance, poppin, lockin, wackin, a pod. V choreografiích je možná kombinace všech stylů. V této disciplíně Elen vyhrála za tým juniorek SC Nextstyle v pódiové skladbě, kde se ve finále utkala nejen s týmy z Čech, ale i ze Slovenska.

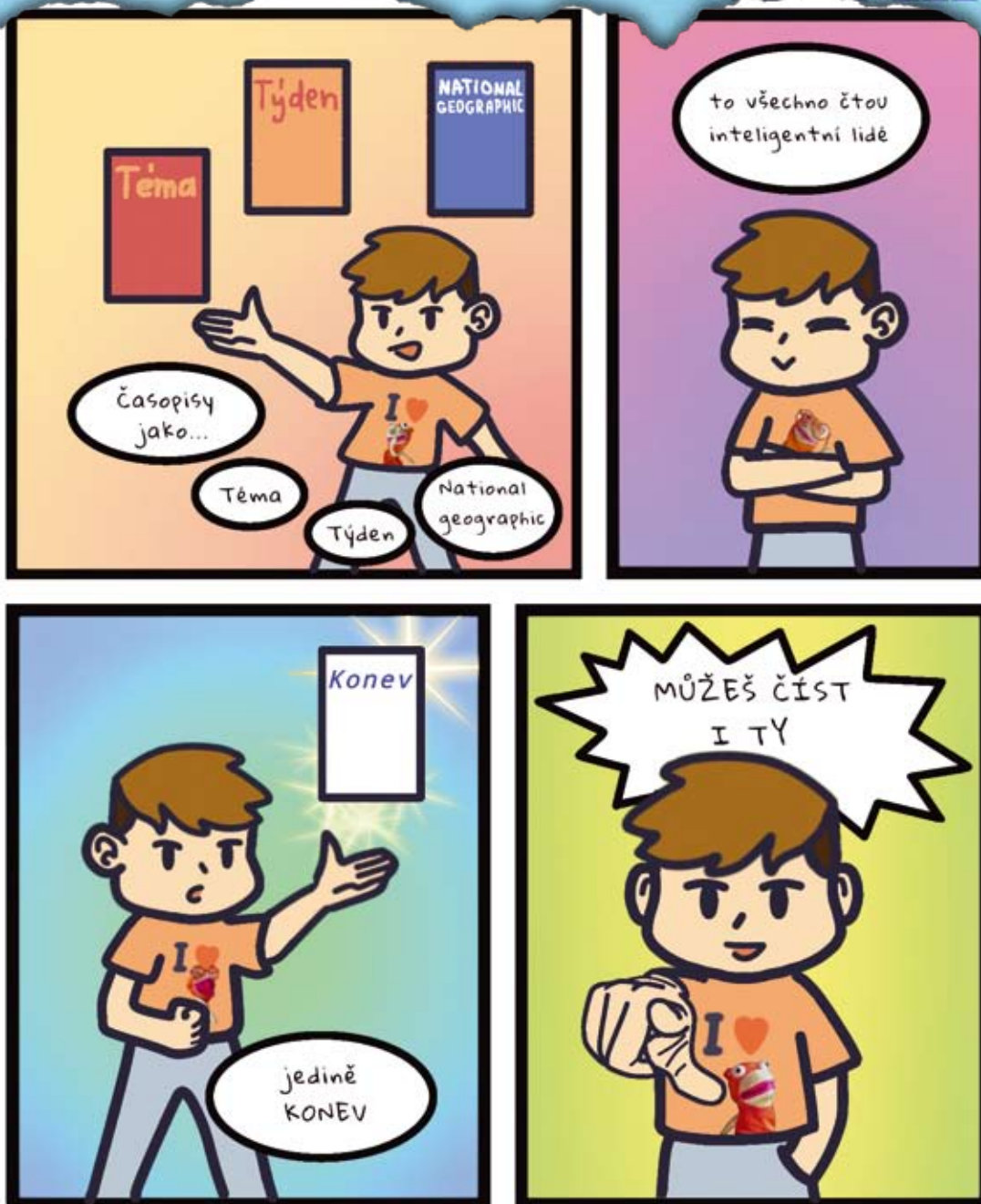
Cheerleading je poměrně komplexní sportovní aktivita

sestavující z několika různých činností. Patří sem skoky, tanec, akrobacie, stunty, pyramidy a pokřiky. U skoků je důležitá jednak výška, a jednak správně provedená technika. Mezi základní skoky patří tzv. roznožka (toe-touch), pike či side/front hurdler. Skoky je možné v rámci sestavy různě řetězit.

Nela a Natálie chodí do místního Fit time Kbely a aby se mohly zúčastnit finále, musely se jako tým kvalifikovat získáním určitého počtu bodů z víkendových závodů po celé republice.

Ale na naší škole to nejsou jediné tanečnice. Nejsou jedinými žáky s medailí na krku. Je nás tu více, a pokusíme se vám je představovat postupně.

EMA CHRUBASÍKOVÁ, 9. B

Staň se dopisovatelem KONEV!

Chtěli byste se podělit o své literární, fotografické nebo grafické práce, které si píšete nebo malujete do šuplíku? Psát a kreslit do šuplíku znamená, že nikdo jiný než sám autor neměl možnost jeho práci číst nebo si prohlédnout. Oblékněte se do pláště odvahy a pošlete nám Váš text nebo obrázek na email casopis@skola-kbely.cz, případně ho vhod'ete do schránky, kterou máme v přízemí u schodiště vedle kabinetu tělesné výchovy. Můžete publikovat pod svým jménem, můžete poslat práci jako anonym (bez jména) nebo pod pseudonymem - uměleckým vymyšleným jménem. Pokud nevíte, kde je schránka a nemáte email, třídní učitelé nám Vaše díla jistě předají. REDAKCE

Tiráž: časopis KONEV (šKOLA NEní Vězení) vydávají žáci a žákyně Základní školy Praha-Kbely. Redakce Časopisu KONEV se schází každé pondělí od 14.00 v logopedně. Kontakt: casopis@skola-kbely.cz.
Šéfredaktorka: Barbora Strnadová 8. B (bara.str2009@gmail.com). **Fotografka:** Šárka Fischerová 9. D.

Korektorka: Ema Chrubasíková 9. B, Beata Švecová 9. D. **Členové redakce:**

Zdeněk Brůna, Lila Pavlová 8. D. **DTP a vedení kroužku:** Dušan Hrazdíra.

Autorské příspěvky archivujeme, pouze na vyžádání je pak vracíme.

Děkujeme Spolku rodičů a přátel školy za výraznou pomoc při výrobě čísla, díky které časopis mohl spatřit světlo světa.

Číslo 3 vyšlo v červnu 2023. Foto a kresby archiv časopisu.

